

HÃY THEO TA

Phần 6: Môn Đồ Hóa

Dr. David Platt

11/2/ 2007

Môn đồ hóa là gì? Trước hết, chúng ta cần biết rằng đây là sứ mạng mà chúng ta đang phải dốc sức và đầu tư mọi nguồn lực để thực hiện. Chúng ta hãy đọc Mat 28:16. Kinh thánh chép: "*Mười một môn đồ đi qua xứ Ga-li-lê, lên hòn núi mà Đức Chúa Jêsus đã chỉ cho.*"

Có một lưu ý nhỏ ở đây, bất cứ khi nào chúng ta thấy Chúa Giê-xu đi lên núi thì đều có một sứ điệp quan trọng. Mat 5-7 là Bài giảng trên núi. Trong Mat 17 Ngài đưa một số môn đồ lên núi hóa hình. Bây giờ chúng ta thấy Ngài đi lên núi. Câu 17 chép rằng khi họ thấy Ngài thì thờ lạy Ngài nhưng có một vài người nghi ngờ. Chúa Giê-xu đến gần họ và nói rằng:

“Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta. Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân, hãy nhân danh Đức Cha, Đức Con, và Đức Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ, và dạy họ giữ hết cả mọi điều mà ta đã truyền cho các ngươi. Và này, ta thường ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.”

Nói thật với quý vị là tôi có thể giảng trong nhiều tuần dựa trên phân đoạn này. Nó có rất nhiều ý nghĩa. Nhưng tôi muốn chúng ta xem xét phân đoạn này qua lăng kính của một giao ước. Giao ước mà tôi muốn nói ở đây là một sự hứa nguyện mà chúng ta lập với Đức Chúa Trời, trước Đức Chúa Trời và trước mặt nhau. Tôi muốn chúng ta suy nghĩ về phân đoạn này vì nó liên quan đến đời sống của chúng ta một cách cá nhân cũng như cả tập

thể Hội Thánh Brook Hills và phân đoạn này có ý nghĩa như thế nào đối với chúng ta. Chúng ta sẽ làm rõ ba phương diện của giao ước đó.

Phương diện thứ nhất là: dựa trên phân đoạn này, chúng ta nói rằng chúng ta là một Hội Thánh tin cậy nơi thẩm quyền của Ngài. *Hết cả quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho ta.* Đây là phát biểu quan trọng trong Đại mạng lệnh bởi vì đó là nền tảng cho mọi điều khác mà Ngài đã nói. Đây là một chủ đề mà chúng ta thấy xuyên suốt sách Ma-thi-ơ. Thực ra đây là lần thứ 10 chúng ta thấy thẩm quyền của Chúa Giê-xu được đề cập đến. Xuyên suốt các sách Phúc âm chúng ta thấy thẩm quyền của Ngài được nhấn mạnh nhiều lần. Đó không chỉ là quyền năng của Chúa Giê-xu mà còn là quyền sử dụng quyền năng đó. Quý vị có thể có sức mạnh nhưng nếu không có thẩm quyền để sử dụng nó, thì nó cũng không có ý nghĩa đối với quý vị nhiều lắm.

Chúa Giê-xu hiện ra với các môn đồ của Ngài ngay trước khi thăng thiên về trời và Ngài phán rằng hết thẩm quyền phép đã giao cho Ta để sử dụng. Tôi muốn quý vị suy nghĩ về thẩm quyền của Đấng Christ trên hai cấp độ khác nhau. Một là quyền phép của Ngài mang tính toàn cầu. Mọi quyền phép trên trời và dưới đất đều nằm trong tay Ngài. Điều đó có nghĩa là không có điều gì không ở dưới quyền của Ngài. Ngài có toàn quyền cai trị trên cả thế giới.

Đây không phải là điều gì mới trong Mat 28 mà đây là điều chúng ta đã thấy trong tất cả các sách Phúc âm. Nếu quý vị đọc các sách Phúc âm và tìm ra những lần khác nhau mà quyền phép của Đấng Christ được nhắc đến thì sẽ thấy nó trong các phương diện khác nhau. Ngài có quyền trên bệnh tật. Chúa Giê-xu đã chữa cho người mù được sáng. Ngài phán với người

què rằng hãy đứng dậy và bước đi. Ngài có quyền bảo những người chưa từng bước đi trong đời đứng dậy và bước đi, và họ đã làm được như vậy. Ngài có quyền chữa lành cho người phung. Ngài có quyền trên mọi bệnh tật. Chẳng phải rất tốt khi biết rằng Chúa Giê-xu có quyền trên bệnh ung thư hay bất cứ bệnh nào mà chúng ta mắc phải hay sao?

Hai là, Ngài có quyền phép trên ma quỷ. Đây là điều phổ biến nhất và được lặp đi lặp lại nhiều lần khi nói đến quyền phép của Ngài. Ngài đuổi ma quỷ. Các ác linh chạy trốn khỏi Ngài.

Thứ ba, Chúa Giê-xu có quyền trên tội lỗi. Trong các sách Phúc âm quý vị thấy Ngài có quyền đoán xét tội lỗi. Trong Giăng 5, Chúa Giê-xu nói Ngài không những có quyền đoán xét tội lỗi mà Ngài còn có quyền tha tội. Vì sao? Bởi vì Ngài có quyền chiến thắng tội lỗi và chiến thắng sự chết.

Thứ tư, Chúa Giê-xu có quyền trên sự đau khổ. *“Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho các người được yên nghỉ.”* Khi quý vị nặng gánh với những điều của đời này và quý vị bối rối lo lắng thì hãy nhớ rằng quý vị có một Cứu Chúa là Đấng có quyền trên mọi gánh nặng. Ngài gánh thay cho quý vị để quý vị không phải mang chúng nữa. Ngài phán với những người đang đói khát và không được thỏa mãn bởi mọi sự ở đời này rằng: *“Ta là bánh của sự sống. Ta là nước hằng sống.”*

Ngài có quyền trên thiên nhiên. Khi Chúa Giê-xu ở trên thuyền với các môn đồ thì có một cơn bão lớn làm cho các môn đồ sợ hãi. Chúa Giê-xu thức dậy quở sóng gió và làm cho biển yên lặng. Một lần khác Ngài đã đi bộ trên mặt biển để đến với các môn đồ. Bởi vì Ngài có quyền phép trên thiên nhiên.

Ngài có quyền trên bệnh tật, ma quỷ, tội lỗi, đau khổ, thiên nhiên và Ngài có quyền trên các nước. Điều này đã được nói tiên tri trong Đa 7:13-14. Đây là phân đoạn nói về việc Con Người sẽ đến với mọi quyền phép để cai trị trên mọi nước và nước Ngài sẽ tồn tại đời đời.

Đó là hình ảnh về quyền phép của Chúa Giê-xu. Và đến lúc này thì Ngài nói rằng: “Hết thảy mọi quyền phép trên trời và dưới đất đã giao cho Ta.” Ngài đã có tất cả. Thi 148 mô tả tất cả mọi quyền phép mà Ngài có. Tất cả mọi loài trên đất đều quỳ gối trước thẩm quyền của Chúa Giê-xu. Điều này làm thay đổi cách quý vị nhìn cuộc sống, khi quý vị biết rằng Đức Chúa Giê-xu Christ nắm quyền tể trị trên mọi nước. Nó cũng làm thay đổi cách chúng ta tiếp cận với mọi sự trong cuộc sống khi Ngài có quyền trên tội lỗi và sự đau khổ.

Thứ hai, thẩm quyền của Ngài là có mục đích. Đây là chỗ mà chúng ta thấy mối liên hệ giữa thẩm quyền của Đấng Christ và Đại mạng lệnh. Điều mà Ngài muốn nói ở đây là: “Ta có mọi quyền phép trên trời và dưới đất là vì một mục đích.” Đây chính là nền tảng để hoàn thành mạng lệnh mà Ngài sẽ giao cho các môn đồ.

Đức Chúa Giê-xu Christ đã nói với Hội Thánh của Ngài, với các môn đồ của Ngài và với chúng ta ngày nay rằng: “Ta có mọi quyền phép trên trời và dưới đất và Ta đặt nó nơi các ngươi để hoàn thành sứ mạng mà Ta giao cho các ngươi.” Đó là lý do mà Ngài nói trong Giăng 15 rằng: “Các ngươi hãy cầu xin mọi điều mình muốn, bất cứ điều gì mà các ngươi cần để hoàn thành sứ mạng này, thì Ta sẽ ban cho các ngươi.” Hãy suy nghĩ về điều này: quyền phép của Chúa Giê-xu ở trong mỗi một người quý vị. Mọi quyền phép trên trời dưới đất đã được ban cho chúng ta.

Đến đây chúng ta nhận ra rằng sự thành công của Hội Thánh hay cá nhân chúng ta không phụ thuộc vào việc chúng ta là ai hoặc những gì chúng ta có thể làm. Không phải phụ thuộc vào sự khôn ngoan, sự sáng tạo, tài năng hay sự giàu có của chúng ta. Sự thành công của chúng ta phụ thuộc vào Chúa Giê-xu và những gì Ngài hành động trong đời sống chúng ta. Sự thành công của chúng ta phụ thuộc vào quyền phép của Ngài chứ không phải năng lực của chúng ta.

Chúng ta sẽ là một Hội Thánh tin cậy vào quyền phép, thân vị và Lời Ngài. Chúng ta sẽ được cai trị bởi quyền phép của Ngài, bởi thân vị và lời của Ngài. Đời sống, chức vụ chúng ta và Hội Thánh của chúng ta được vận hành bởi lời của Ngài. Chúng ta là Hội Thánh tin cậy vào quyền phép của Ngài.

Thứ hai, chúng ta là Hội Thánh vâng theo chiến lược của Ngài. Trước khi chúng ta nghiên cứu câu 19 và tìm hiểu về Đại mạng lệnh thì tôi muốn chúng ta suy nghĩ về hình ảnh mà chúng ta đã thấy xuyên suốt các sách Phúc âm về sự tương phản giữa chiến lược của Đấng Christ trong thế giới và trong chiến lược của các môn đồ. Quý vị thấy chiến lược của Đấng Christ nói về việc Ngài động lòng thương xót đám đông bởi vì họ giống như chiên không có người chăn. Rồi quý vị thấy các môn đồ đến với Ngài trong Lu 9 khi họ đối diện với sự chống đối tại Sa-ma-ri và thưa rằng: “Xin cho phép chúng tôi gọi lửa từ trời xuống thiêu đốt những người này.”

Trên núi hóa hình họ muốn dựng nhà để ở tại đó. Nhiều lần Chúa Giê-xu đem họ riêng ra và nói về sự khổ nạn và sự chết mà Ngài sẽ trải qua. Có một lần Phi-e-rơ can ngăn Ngài. Có sự xung đột liên tục giữa chiến lược ích kỷ của các môn đồ và chiến lược của Đấng Christ.

Chúa Giê-xu đã chết trên thập tự giá, Ngài đã sống lại, ra khỏi mồ mả và đến lúc này thì không biết điều gì đang diễn ra trong tâm trí của những người này, không biết họ đang có kế hoạch gì. Họ đi lên núi với Đấng Christ và đối diện với chiến lược của Ngài: hãy đi dạy dỗ muôn dân. Họ có hai lựa chọn vào lúc này.

Một là họ có thể đi theo chiến lược ích kỷ của mình với hy vọng được Ngài ban phước. Tôi muốn nói là họ có thể đưa ra một số điều tốt vào lúc này. Họ là những người sắc bén và có động cơ lớn. Ngay cả khi họ muốn gọi lửa từ trời xuống, muốn xây dựng nhà cửa và muốn điều hướng Chúa Giê-xu. Muốn thấy Chúa Giê-xu được vinh hiển. Có thể lắm 2000 năm sau đó trong Hội Thánh ngày nay chúng ta cũng đưa ra những chiến lược và kế hoạch to lớn cùng với những phương pháp tuyệt vời. Các hiệu sách Cơ đốc của chúng ta tràn ngập những sách viết về chiến lược mới, kế hoạch mới và phương pháp mới mà chúng ta có thể vận dụng vào Hội Thánh. Điều nguy hiểm là chúng ta có thể đưa những chiến lược, kế hoạch và phương pháp đó vào áp dụng. Chúng ta muốn Đức Chúa Trời được vinh hiển trong Hội Thánh của mình. Chúng ta muốn Đức Chúa Trời được vinh hiển trong cộng đồng này cho nên chúng ta đưa ra một chiến lược mới.

Chúng ta cần phải biết rằng không có chỗ nào trong Kinh thánh Đức Chúa Trời hứa ban phước cho chúng ta căn cứ vào những động cơ của mình. Tôi không nói động cơ là không quan trọng. Chúng cực kỳ quan trọng. Nhưng không có chỗ nào trong Kinh thánh Đức Chúa Trời hứa ban phước hoàn toàn dựa trên những động cơ của chúng ta, nhưng Kinh thánh cho chúng ta thấy rõ ràng rằng Ngài luôn ban phước cho kế hoạch của Ngài.

Lựa chọn thứ hai là chúng ta dâng mình thực hiện chiến lược do Đấng Christ điều hướng với sự bảo đảm được Ngài ban phước. Có chắc là chúng ta không cần phải đưa ra một chiến lược, kế hoạch hay phương pháp mới không? Có chắc là Đức Chúa Trời không muốn chúng ta có ước mơ, mục tiêu và tham vọng của chúng ta không? Có chắc là trách nhiệm chủ yếu của chúng ta là tìm biết ý muốn của Ngài và hết lòng vâng theo chiến lược mà Ngài đã giao phó cho chúng ta không? Chúng ta có thể dành cuộc đời còn lại của mình cũng như của Hội Thánh để đưa ra những chiến lược, kế hoạch và phương pháp mới. Nhưng nếu chúng ta bỏ qua chiến lược của Đấng Christ thì chúng ta đã đánh mất điều quan trọng chủ yếu. Đó là lý do chúng ta cần phải chú trọng vào ý nghĩa vào việc môn đồ hóa muôn dân.

Chiến lược của Đấng Christ là như thế nào? Tôi muốn quý vị xem xét một vài thành phần của chiến lược của Đấng Christ trong phân đoạn này. Một là: Đấng Christ là khái tượng của chúng ta. Đây là điều mà chúng ta thấy trong Mat 4. Hãy theo Ta. Không có trường lớp chính quy, không có điều lệ thủ tục, không có chủng viện, không ghi danh. Chỉ việc theo Đấng Christ thôi.

Khái tượng của chúng ta là trở nên giống như Đấng Christ và điều này không cần phải bàn cãi trong Hội Thánh. Đây là điều lèo lái chúng ta. Chúng ta nhìn xem Đấng Christ và muốn trở nên giống như Ngài. Chúng ta được biến đổi trở nên giống hình ảnh Đấng Christ. Chúng ta học Lời Ngài để hình ảnh của Ngài chập rập trong tâm lòng, trong tâm trí và trong đời sống chúng ta. Chúng ta muốn trở nên giống với Đấng Christ.

Thứ hai, nhiệm vụ của chúng ta là môn đồ hóa. Môn đồ hóa là sứ mạng của chúng ta. Khi quý vị đọc Mat 28:19, trong nguyên văn của Tân-ước có

một động từ ở thể mệnh lệnh. Mệnh lệnh đó là môn đồ hóa. Đây là mệnh lệnh mà tất cả những điều khác xoay quanh nó.

Đến đây chúng ta sẽ nói rằng: “Làm thế nào để môn đồ hóa?” Dựa trên những điều chúng ta đã học trong bốn tuần trước, chúng ta đã biết câu trả lời. Tôi muốn quý vị kết nối giữa những gì chúng ta đã học trong bốn tuần trước và những gì chúng ta thấy trong phân đoạn này. Mệnh lệnh môn đồ hóa được đi kèm với những động từ khác và những chữ khác mô tả cho chúng ta hình dung được toàn bộ quá trình môn đồ hóa. Ví dụ, nó được bắt đầu bằng: “Vậy hãy đi dạy dỗ muôn dân.” “Đi” là một thành phần của việc môn đồ hóa cũng như làm báp têm và dạy dỗ sau đó. Chúng ta đi và chúng ta làm gì? Hãy suy nghĩ về phương diện “nhập thể” của công tác môn đồ hóa. Chúng ta có lời của Đấng Christ giao phó cho mình; Lời Chúa trở thành sự sống trong chúng ta. Chúng ta đi như thế nào.

Một là chúng ta chia sẻ Lời Chúa. Điều đó nghe có quen thuộc không? Chúng ta đem Lời đã được phó thác cho mình, đem Phúc âm đã được phó thác và giống như Chúa Giê-xu đi rao giảng về nước Trời, Ngài nói các ngươi hãy đi và làm tương tự. Rồi Ngài nói: “Hãy nhơn danh Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh mà làm phép báp têm cho họ.” Đó chính là bày tỏ Lời Chúa.

Đó là cách chúng ta đồng nhất cuộc đời mình với Đấng Christ và Hội Thánh của Ngài. Trong nguyên văn Kinh thánh là hãy làm báp têm cho họ trong danh của Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh, tức là hiệp nhất họ trong bản tánh của Ngài. Quý vị liên kết đời sống của mình với Ngài. Đời sống của quý vị bây giờ là sự bày tỏ đời sống của Ngài. Đó là lý do phép báp têm cực kỳ quan trọng. Tôi tin Đại mạng lệnh và tôi tin

Hội Thánh. Bởi vì qua phép báp têm chúng ta hiệp nhất đời sống của mình với sự sống và sự chết của Đấng Christ. Chúng ta đồng nhất đời sống mình với Hội Thánh của Ngài. Đó chính là bày tỏ về Chúa.

Chúng ta đi và chia sẻ về Chúa. Chúng ta nhân danh Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh làm phép báp têm cho họ. Chúng ta bày tỏ về Chúa. Rồi chúng ta dạy họ vâng giữ mọi điều mà Chúa truyền cho chúng ta. Chúng ta giảng dạy Lời Chúa. Điều này nghe có quen thuộc không? Quý vị có thấy mối liên kết ở đây không? Hãy dạy họ những điều mà Ta đã truyền cho các người.

Bây giờ tôi muốn chỉ cho quý vị thấy một điều thú vị trong sách Tin lành Ma-thi-ơ. Đó là trong sách Tin lành Ma-thi-ơ có năm phần khác nhau tập trung vào sự dạy dỗ của Chúa Giê-xu cho các môn đồ. Mỗi phần chứa đựng những lời dạy dỗ của Chúa Giê-xu cho các môn đồ trong một khoảng thời gian và được kết thúc bằng câu: “Sau khi Chúa Giê-xu đã dạy dỗ họ những điều này xong.”

Tôi muốn quý vị xem phần mở đầu và kết thúc của mỗi phần. Xin xem Mat 5:1. Đây là Bài giảng trên núi. “*Đức Chúa Jêsus xem thấy đoàn dân đông, bèn lên núi kia; khi Ngài đã ngồi, thì các môn đồ đến gần.*” Trong Mat 5,6 và 7 Ngài dạy dỗ họ. Bây giờ hãy xem Mat 7:28. Đây là cụm từ quý vị cần gạch dưới trong Kinh thánh của mình bởi vì nó sẽ được lặp lại nhiều lần.

“Và, khi Đức Chúa Jêsus vừa phán những lời ấy xong, đoàn dân lấy đạo Ngài làm lạ.”

Bây giờ hãy lật sang chương 10 câu 1. Ngài cũng làm tương tự:

“Đức Chúa Jêsus gọi mười hai môn đồ đến, ban quyền phép trừ tà ma, và chữa các thứ tật bệnh.” Sau đó các môn đồ ra đi làm theo lời Chúa Giê-xu. Rồi đến chương 11 câu 1 “Vả, Đức Chúa Jêsus đã dạy các điều đó cho mười hai môn đồ rồi, bèn lìa khỏi chỗ này đặng đi giảng dạy trong các thành xứ đó.” Đó là phần thứ hai.

Xin chuyển đến chương 13 câu 1. Phần này nói đến các ẩn dụ.

“Cũng ngày ấy, Đức Chúa Jêsus ra khỏi nhà, ngồi bên mé biển. Đoàn dân nhóm họp xung quanh Ngài đông lắm, đến nỗi Ngài phải xuống thuyền mà ngồi, còn cả đoàn dân đứng trên bờ. Ngài dùng thí dụ mà giảng nhiều điều cùng họ.”

Bây giờ xem chương 13 câu 53:

“Đức Chúa Jêsus phán các lời ví dụ ấy rồi, thì đi khỏi chỗ đó.”

Còn hai phần nữa. Xin xem chương 18 câu 1

“Trong lúc đó, môn đồ lại gần Đức Chúa Jêsus, mà hỏi rằng: Ai là lớn hơn hết trong nước thiên đàng?” Rồi Ngài bắt đầu dạy dỗ họ. Phần này kết thúc ở chương 19 câu 1.

“Đức Chúa Jêsus phán lời ấy xong rồi, thì từ xứ Ga-li-lê mà đi đến bờ cõi xứ Giu-đê, bên kia sông Giô-đanh.”

Phần cuối bắt đầu ở chương 24 câu 1

“Khi Đức Chúa Jêsus ra khỏi đền thờ, đương đi, thì môn đồ đến gần để chỉ cho Ngài xem các nhà thuộc về đền thờ.” Ngài bắt đầu dạy dỗ họ cho đến chương 26 câu 1 là chỗ kết thúc phần này: “Vả, Đức Chúa Jêsus đã phán những lời ấy xong rồi, thì phán cùng môn đồ rằng. . .”

Đây là một đặc điểm mà chúng ta thấy trong sách Tin lành Ma-thi-ơ. Nó được lặp lại năm lần khác nhau. Rồi đến Mat 28, cũng theo một khuôn mẫu tương tự. Chúa Giê-xu gọi các môn đồ lại và dạy dỗ họ. Nhưng ở đây không có phần kết thúc bằng câu: “Khi Ngài đã dạy dỗ họ xong rồi” giống như năm trường hợp trước mà được đề ngỏ. Vì sao như vậy? Lý do là vì sự giảng dạy của Đấng Christ không kết thúc nơi các môn đồ, mà sẽ được tiếp tục lan rộng qua họ. Họ sẽ tiếp tục sự dạy dỗ của Ngài.

Tin lành Ma-thi-ơ là một sách được đề ngỏ và chương cuối cùng vẫn đang còn được viết tiếp trong lòng và trí của các môn đồ trên khắp thế giới là những người đang rao giảng lời của Đấng Christ. Lời Chúa không dừng lại nơi các môn đồ mà được truyền bá qua họ. Đó là hình ảnh mà chúng ta đã thấy. Tất cả chúng ta đang dự phần vào sự giảng dạy lời của Đấng Christ. Không chỉ trong các phòng học tại Hội Thánh nhưng với tư cách từng cá nhân. Kinh thánh chép “Hãy dạy họ vâng giữ mọi điều mà Ta đã truyền cho các ngươi.” Có lẽ một từ dễ hiểu hơn diễn tả việc dạy dỗ cho họ là huấn luyện mọi người đi theo Đấng Christ.

Đó là lý do mà chúng ta không thể giao trách nhiệm này cho Hội Thánh với tư cách là một tổ chức, hoặc cho các lớp học Kinh thánh cũng như các nhóm nhỏ, bởi vì nếu quý vị muốn học cách cầu nguyện thì đâu là cách tốt nhất? Bằng cách ngồi trong một lớp học hay là ngồi với một người nào có đời sống cầu nguyện và học hỏi từ họ? Đâu là cách tốt nhất để học về cách nghiên cứu Kinh thánh? Bằng cách tham gia lớp học về cách nghiên cứu Kinh thánh chẳng? Điều đó cũng giúp ích cho quý vị. Nhưng sẽ tốt hơn nếu có một tín hữu ngồi cạnh quý vị và chỉ cho quý vị cách học Kinh thánh. Đâu là cách có hiệu quả nhất để học về cách chia sẻ đức tin của quý vị? Tham gia một lớp học về chia sẻ niềm tin hay là đi ra với một người

khác và xem họ chia sẻ đức tin? Đó là bức tranh về việc dạy họ vâng theo mọi điều mà Chúa đã truyền cho quý vị. Đó là cốt lõi của công tác môn đồ hóa.

Như vậy, chúng ta đi ra và chia sẻ về Chúa, làm báp têm, bày tỏ về Chúa, giảng dạy Lời Chúa. Chúng ta làm điều đó trong tất cả mọi nước. Chúng ta phục vụ thế giới. Mỗi một thành phần nói trên đều góp phần vào sự biến đổi của chúng ta trong quá trình môn đồ hóa. Quý vị có thể xem một minh họa về điều này ở trang sau. Chúng ta có một hình vẽ về thế giới có hơn 6 tỷ người và hơn 1 tỷ người chưa bao giờ được nghe đến danh Chúa Giê-xu. Việc chúng ta cần làm bây giờ là đi vào thế giới đó và chia sẻ về Chúa. Khi chúng ta đã chia sẻ về Chúa thì chúng ta có một tín hữu. Chúng ta đưa mọi người đến tin Chúa và đặt đức tin của họ nơi Đấng Christ.

Rồi khi người ta đã tin Chúa thì chúng ta bắt đầu cho họ thấy tầm quan trọng của Lời Chúa, việc đồng nhất với Đấng Christ, làm báp têm cho họ trong danh của Đức Chúa Cha, Đức Chúa Con và Đức Thánh Linh để được đồng nhất với Ngài. Chúng ta giúp họ trở nên các môn đồ của Đấng Christ. Tương tự như trong Mat 4 mà chúng ta đã nghiên cứu ngay từ đầu loạt bài này, chúng ta không dừng lại ở đó. Chúng ta tiếp tục sản sinh Lời Chúa trong đời sống của những người khác qua việc giảng dạy và huấn luyện mọi người. Chúng ta giúp họ từ chỗ một tín hữu trở thành một môn đồ, rồi trở thành một người làm công tác môn đồ hóa. Tôi tin rằng một môn đồ của Đấng Christ là một người có đức tin nơi Đấng Christ và là một người làm công tác môn đồ hóa. Nhưng tôi muốn chúng ta thấy được một tiến trình ở đây là khi chúng ta dâng mình để làm công tác môn đồ hóa thì chúng ta bắt đầu gắn bó với thế giới. Tôi muốn hỏi quý vị hai câu hỏi. Câu hỏi thứ nhất là: Quý vị đang ở đâu trong tiến trình môn đồ hóa? Một tín

hữu, một môn đồ hay một người làm công tác môn đồ hóa? Tôi không biết là có nhiều người, nếu không phải là tất cả chúng ta dừng lại ở một trong hai trường hợp đầu tiên không. Nếu chúng ta đã đặt đức tin của mình nơi Đấng Christ và tin Ngài cứu chúng ta ra khỏi tội, nhưng nhiều người trong chúng ta thậm chí chưa chịu báp têm và hiệp nhất với Đấng Christ. Vì vậy khó có khả năng để chúng ta dâng mình thực hiện sứ mạng này ngay từ đầu bởi vì chúng ta vẫn chưa làm theo mạng lệnh của Chúa là hiệp nhất với Ngài.

Một số người trong chúng ta chỉ dừng lại ở chặng đầu tiên và nhiều người dừng lại ở chặng thứ hai. “Tôi đã tin Chúa, đã chịu báp têm, đã đồng nhất với Hội Thánh của Ngài. Thế là được rồi.” Nhưng chúng ta không có ý định dâng đời sống mình cho quá trình gọi là môn đồ hóa. Quý vị có phải là một người làm công tác môn đồ hóa không? Điều này dẫn đến câu hỏi thứ nhì. Quý vị đã từng dẫn dắt ai xuyên suốt quá trình này chưa? Quý vị đã từng đưa dẫn người nào đến với Đấng Christ, bày tỏ cho họ thấy Đấng Christ trong đời sống của quý vị, hướng dẫn họ bày tỏ Đấng Christ qua lễ báp têm, hiệp nhất với Hội Thánh để họ cũng mặc lấy những bản tánh của Đấng Christ, giảng dạy Lời Chúa cho họ, quý vị đầu tư đời sống của mình cho họ, chỉ cho họ cách cầu nguyện, cách học Kinh thánh, cách chia sẻ đức tin, huấn luyện họ theo Đấng Christ để họ cũng đi ra và làm tương tự như quý vị chưa?

Đó là quá trình môn đồ hóa. Tôi cho rằng chúng ta đã bỏ qua điều này. Chúng ta bị cám dỗ dừng lại ở một trong hai chặng đầu. Có thể chúng ta đưa một người nào đó đến với Đấng Christ nhưng lại để họ tự thân vận động trong giai đoạn đầu tiên của cuộc sống Cơ đốc của họ. Hoặc có thể họ đã đồng nhất với Hội Thánh và đã chịu báp têm, nhưng rồi chúng ta giới

thieu họ vào một lớp để học về môn đồ hóa thay vì đầu tư đời sống của mình vào tiến trình này. Tôi xin hỏi quý vị một câu như sau: Giả sử ngày mai Đức Chúa Trời cho quý vị cơ hội đưa một người đến tin Chúa, có thể là tại nơi làm việc, tại nhà hoặc hàng xóm của quý vị, thì quý vị có kế hoạch gì trong sáu tháng tiếp theo để cùng bước đi với họ qua quá trình này? Bao nhiêu người trong chúng ta có kế hoạch đó? Tôi đoán rằng đa số chúng ta có lẽ không có kế hoạch đó. Điều đó cho thấy hai khả năng như sau. Một là chúng ta không có kế hoạch đưa dẫn người nào đến với Đấng Christ ngày mai, hoặc khả năng thứ hai là chúng ta có kế hoạch đưa dẫn một người nào đó đến với Đấng Christ và sau đó để họ tự thân vận động.

Nếu chúng ta phải dâng đời sống mình vào công việc gì, thì mệnh lệnh được truyền cho chúng ta là phải dâng mình cho Hội Thánh, sản sinh đời sống mình trong cuộc đời của những người khác, dâng mình vào công tác môn đồ hóa. Hơn 1 tỷ người trên thế giới chưa được biết đến Phúc âm. Làm sao chúng ta có thể dừng lại ở một trong hai chặng đầu thay vì dâng đời sống mình cho công tác môn đồ hóa?

Chúng ta cần phải đối diện với việc này. Có thể quý vị nghĩ rằng “Làm thế nào tôi có thể gánh vác thế giới bằng cuộc đời của mình?” Tôi muốn quý vị hình dung rằng trong vòng một năm tới Hội Thánh chúng ta mỗi ngày đưa dẫn một người đến với Đấng Christ. Đây có thể là một việc khó nhưng có thể làm được. Như vậy, vào thời gian này sang năm sẽ có 365 người tin Chúa. Hãy tưởng tượng chúng ta cũng làm như vậy trong năm tiếp theo và năm tiếp theo nữa. Sau 30 năm thì chúng ta sẽ đón hơn 10.000 người tin Chúa.

Bây giờ hãy hình dung một quang cảnh thứ hai. Giả sử chỉ một người trong phòng này, chỉ một người thôi chứ không phải mọi người, trong năm tới không dẫn người nào đến với Đấng Christ mỗi ngày thì sao? Nhưng trong năm tới quý vị đưa dẫn chỉ một người đến với Đấng Christ nhưng không dừng lại ở đó. Quý vị bày tỏ cho họ về Lời Chúa và hướng dẫn họ đồng nhất với Đấng Christ, dạy Lời Chúa cho họ và cho họ thấy việc theo Đấng Christ là như thế nào để họ có thể đi ra và trở thành người môn đồ hóa cùng với quý vị. Chỉ một người trong năm tới thôi. Thì vào thời gian này sang năm ảnh hưởng của quý vị sẽ nhân đôi. Sẽ có hai người đi ra và năm tiếp theo có bốn người, và cứ thế tiếp tục. Quý vị làm một phép tính và sẽ thấy rằng trong cùng một thời gian như trường hợp đầu tiên nhưng sẽ có gần 4 tỷ người trở lại tin Chúa.

Có lẽ Chúa Giê-xu biết Ngài nói về điều gì khi Ngài phán rằng: “Hãy đi khiến muôn dân trở nên môn đồ Ta.” “Hãy phó dâng đời sống các người cho việc này. Đây là chiến lược của Ta. Hãy môn đồ hóa. Hãy hy sinh cuộc đời của các người vì có những người khác.” Nếu chúng ta làm đúng như vậy thì sao? Trong một hoặc hai năm, chúng ta sẽ nhân đôi ảnh hưởng của mình vì Phúc âm, vì vương quốc của Đấng Christ. Hãy tưởng tượng chúng ta nhân đôi ảnh hưởng của mình và những người đó cũng làm như vậy thì kết quả sẽ gấp bốn lần. Không cần phải là thiên tài toán học thì quý vị cũng thấy được rằng có vô số người đến tin Chúa khi chúng ta dâng đời sống mình cho công tác môn đồ hóa.

Quý vị đang ở đâu trên tiến trình này? Bây giờ chúng ta nói đến phương diện thứ ba trong chiến lược của Đấng Christ. Con người là giấc mơ của chúng ta. Chúng ta đã thấy điều này trong Giăng 17, Chúa Giê-xu đã nhìn thế giới qua các môn đồ của Ngài. Họ là giấc mơ của Ngài. Ngài đã kêu

gọi họ và giao sứ mạng cho họ. Đến đây chúng ta cần phải hỏi chính mình rằng ước mơ của chúng ta có phải là đem con người vào trong vương quốc của Đấng Christ không. Có nhiều người trong chúng ta đã là Cơ-đốc-nhân năm, mười, mười lăm, hai mươi, hai mươi lăm năm mà chưa hề hướng dẫn một người nào trong toàn bộ quá trình này để họ trở thành người thực hiện công tác môn đồ hóa với tư cách là một kết quả của đời sống chúng ta. Chúng ta đã đến nhà thờ hát thánh ca, thậm chí phục vụ trong ban chấp sự và làm nhiều việc trong nhà thờ, nhưng chúng ta cần phải biết rằng mục đích của Đấng Christ không nằm trong những hoạt động đó. Đời sống chúng ta cần phải được sản sinh trong cuộc đời của những người khác.

Thứ tư, thế giới là mục tiêu của chúng ta. Hãy môn đồ hóa muôn dân. Chử muôn dân được dùng bốn lần khác nhau trong sách Tin lành Ma-thi-ơ, và sách này gắn liền với di sản Do-thái, bắt đầu với hình ảnh Áp-ra-ham trong Ma-thi-ơ chương 1. Quay lại Sáng thế ký, quý vị sẽ gặp hình ảnh Áp-ra-ham. Đức Chúa Trời kêu gọi Áp-ra-ham và Ngài phán cùng ông trong Sáng 12:3 rằng: “Muôn dân sẽ nhờ ngươi mà được phước.” Ngài cũng lặp lại điều tương tự trong Sáng 18:18 và Sáng 22:18.

Bây giờ muôn dân trên đất sẽ được phước qua sự rao giảng Phúc âm – mọi dân không phân biệt ai hết. Chúng ta không được lựa chọn một dân nào để môn đồ hóa mà phải môn đồ hóa muôn dân. Đó là chiến lược của Đấng Christ. Ngài là khái tượng của chúng ta. Sứ mạng của chúng ta là môn đồ hóa. Con người là giấc mơ của chúng ta và thế giới là mục tiêu.

Chúng ta sẽ là một Hội Thánh tin cậy nơi quyền phép của Ngài và vâng theo chiến lược của Ngài, và cuối cùng chúng ta sẽ là một Hội Thánh phụ

thuộc vào sự hiện diện của Ngài. Phần cuối của Đại mạng lệnh, Chúa Giê-xu đã nói rằng: “Ta sẽ ở cùng các ngươi luôn cho đến tận thế.”

Tôi muốn quý vị nhìn lại cách Chúa Giê-xu được giới thiệu ở đầu sách Phúc âm Ma-thi-ơ. Mat 1:22 chép: *"Mọi việc đã xảy ra như vậy, để cho ứng nghiệm lời Chúa đã dùng đấng tiên tri mà phán rằng: Đây, một gái đồng trinh sẽ chịu thai, và sanh một con trai, Rồi người ta sẽ đặt tên con trai đó là Em-ma-nu-ên; nghĩa là: Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta."* Hình ảnh này được nhắc lại trong Mat 28 – Đức Chúa Trời ở cùng quý vị.

Hình ảnh mà chúng ta có được giữa hai sự kiện đó là Đức Chúa Trời trong xác thịt ở với các môn đồ của Ngài. Rồi Ngài chết và Ngài sống lại. Sau đó Ngài thăng thiên. Điều này dường như là một tin buồn. Tuy nhiên, sau khi Chúa Giê-xu thăng thiên thì sự hiện diện của Ngài không giới hạn trong một thân thể trên mặt đất nữa. Ngài hiện diện trong tất cả các môn đồ của Đấng Christ trên mặt đất. “Ta thường ở cùng các ngươi luôn.” Xuyên suốt Kinh thánh, Đức Chúa Trời hứa ở với chúng ta. Tất cả chúng ta đều biết điều đó. Kinh thánh nhiều lần nói rằng Đức Chúa Trời sẽ ở với quý vị trong mọi nơi quý vị đi. Vì sao Chúa Giê-xu lại nhấn mạnh điều đó trong Mat 28? Vì sao Ngài nói điều đó ra ở đây?

Tôi muốn quý vị thấy sự hiện diện của Ngài được gắn liền với Đại mạng lệnh. Điều mà Chúa Giê-xu nói cách rõ ràng ở đây là quý vị sẽ không bao giờ nhận ra quyền năng và sự vĩ đại về sự hiện diện của Ngài cho đến khi quý vị dâng mình cho sứ mạng truyền giáo. Tuy nhiên, khi quý vị dâng mình vào sứ mạng truyền giáo thì sẽ thấy và kinh nghiệm được sự hiện diện của Ngài trong những cách mà quý vị không thể tưởng tượng được.

Nếu chúng ta dâng mình cho sứ mạng truyền giáo thì trước hết chúng ta cần có lời hứa về sự hiện diện của Ngài. Nếu chúng ta dâng đời sống mình để thực hiện công tác môn đồ hóa muôn dân thì chúng ta sẽ cần sự hiện diện của Ngài nhiều hơn hay ít hơn? Rõ ràng là chúng ta cần sự hiện diện của Ngài nhiều hơn. Có thể lắm chúng ta ngồi trong nhà thờ và phát họa ra các chiến lược và kế hoạch và thực hiện nó bởi sức riêng của mình mà không cần đến sự hiện diện của Đấng Christ. Điều này đã ám ảnh tôi.

Tôi muốn đời sống và mục vụ của mình, cũng như chúng ta là một Hội Thánh luôn cần lời hứa về sự hiện diện của Ngài, bởi vì nếu không có sự hiện diện của Ngài thì chúng ta sẽ ngã nằm dài và mọi sự đều thất bại. Chúng ta cần lời hứa và sự hiện diện của Ngài và tiếp theo chúng ta sẽ biết được quyền năng trong sự hiện diện của Ngài. Chúng ta sẽ biết được quyền năng đó bởi vì Ngài sẽ giúp chúng ta hoàn thành sứ mạng. Ngài là Đấng thành tín. Ngài sẽ ban cho chúng ta mọi sự cần thiết để hoàn thành sứ mạng đó.

Cách đây bảy năm tôi và Heather kết hôn. Sau đó vài năm chúng tôi bắt đầu muốn có con. Chúng tôi lập kế hoạch về điều đó nhưng nhanh chóng nhận ra rằng kế hoạch đó không thể thực hiện được. Đức Chúa Trời trong sự tể trị của Ngài không cho kế hoạch đó xảy ra như cách chúng tôi nghĩ. Trong quá trình đó Đức Chúa Trời đã dạy tôi thấy được ý nghĩa của việc mong muốn được làm cha nhưng lại không thấy được kết quả như mong đợi. Nhưng bởi ân điển của Ngài, kế hoạch đó hiện đang được thành tựu theo cách mà chúng tôi không thể tưởng tượng được. Ngày mai chúng tôi sẽ đáp máy bay đi đón đưa con trai của mình.

Tôi cho rằng trong quá trình đó Đức Chúa Trời đã cho tôi hình dung được ý nghĩa của việc có một tấm lòng của một người cha mong muốn sản sinh sự sống của mình cho những người khác. Tôi đã hình dung được nỗi đau trong tấm lòng của người Cha trên trời khi có hơn một tỷ người vẫn chưa biết về sự cứu rỗi của Ngài và Ngài đang mong nhìn thấy sự sống, sự thương xót và ân điển của Ngài được sản sinh qua thân thể của Ngài, tức là Hội Thánh.

Người Cha đã nói với Hội Thánh của Ngài rằng: “Ta sẽ cho nó mọi điều cần thiết để sản sinh sự sống, sự vinh hiển, sự đẹp đẽ và oai nghi của Đấng Christ cho mọi nước.” Hội Thánh đang có quá nhiều hoạt động thuộc linh và việc lành nhưng lại quên mất điều quan trọng này.

Vì vậy, sau khi nghiên cứu loạt bài học này tôi muốn chúng ta sẽ là Hội Thánh đem sự sống mà Ngài giao cho chúng ta cũng như mọi điều Ngài đã ban cho chúng ta và tái sản sinh trong muôn dân. Thông qua chiến lược môn đồ hóa của Ngài, tôi tin rằng Đức Chúa Trời mong muốn chúng ta trở thành một dân đem sự sống của mình, những mối quan hệ mà Đức Chúa Trời phó thác nơi chúng ta và sử dụng chúng vào quá trình môn đồ hóa muôn dân vì sự vinh hiển của Ngài. Thưa quý vị, tôi tin rằng chúng ta cần phải ăn năn vì đã bỏ qua sứ mạng trọng đại này. Chúng ta cần phải dâng mình để thực hiện chiến lược của Đấng Christ mà Ngài đã đặt ra.

Tôi không biết điều này sẽ được thực hiện như thế nào trong đời sống của quý vị, nhưng tôi muốn mời quý vị ngay hôm nay hãy ăn năn. Hãy biết rằng Chúa là Đấng đầy lòng nhân từ và thương xót. Ngài sẵn sàng tha thứ cho chúng ta, Ngài ban quyền năng để chúng ta hoàn thành sứ mạng mà Ngài đã giao phó. Vì vậy, tôi muốn chúng ta hãy dành thì giờ để xưng tội.

Quý vị hình dung việc môn đồ hóa muôn dân đối với mình như thế nào? Làm thế nào để điều đó trở thành sự sống, ước mơ, hoài bão của quý vị? Quý vị cần loại bỏ điều gì khỏi đời sống của mình để môn đồ hóa muôn dân? Quý vị cần điều gì để phó dâng đời sống của mình cho sứ mạng này? Bây giờ tôi sẽ cầu nguyện cho quý vị và muốn quý vị cứ tiếp tục cầu nguyện. Hãy dành thời gian tương giao với Chúa và suy nghĩ về sứ mạng mà Ngài đã giao cho chúng ta sẽ được thực hiện như thế nào trong mỗi đời sống của mình.

Kính lạy Đức Chúa Trời, con ngợi khen Chúa vì ân điển, sự thương xót và tình yêu của Ngài. Cảm ơn Chúa vì Ngài đã tìm kiếm chúng con, đã ban sự sống, tình yêu, ân điển, sự thương xót và sự oai nghi của Ngài trong đời sống chúng con. Cảm ơn Chúa đã ban cho chúng con có cơ hội được gặp nhau ở đây. Cảm ơn Chúa vì đã tha thứ tội lỗi cho chúng con. Cảm ơn Chúa vì lời hứa của Ngài. Chúng con ngợi khen Chúa vì quyền phép của Ngài trên tội lỗi, trên sự chết, trên bệnh tật, trên sự đau khổ cũng như đã bày tỏ trong đời sống chúng con. Lạy Đức Chúa Trời, chúng con muốn thưa với Ngài sáng hôm nay rằng chúng con không muốn sống như những môn đồ ích kỷ. Chúng con muốn sống để sản sinh những gì Chúa đã phó thác cho chúng con trong cuộc đời của những người khác trên thế giới, bắt đầu từ cộng đồng này. Con cầu xin Chúa dấy lên một gia đình đức tin hoàn toàn đầu phục sứ mạng môn đồ hóa muôn dân của Ngài. Chúng con sẽ tin cậy vào quyền phép của Ngài. Chúng con sẽ vâng theo chiến lược của Ngài và sẽ dâng đời sống của mình để thực hiện. Chúng con cầu xin Chúa bày tỏ lời hứa và quyền năng về sự hiện diện của Ngài trong những cách mà chúng con chưa từng nghĩ đến trước đây. Xin Chúa cho sứ mạng này trở thành hiện thực đối với chúng con. Bởi ân điển của Chúa và vì sự

vinh hiển của Ngài chúng con xin giao phó thì giờ này cho Chúa và cầu xin Chúa bày tỏ cho chúng con thấy được ý nghĩa và hình dung được chiến lược của Ngài trên đời sống của mình. Xin Chúa tha thứ cho chúng con, biến đổi chúng con và giúp chúng con đi theo chiến lược của Ngài.